Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXX. — Wydana i rozesłana dnia 15. listopada 1914.

315.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 31. października 1914,

dotyczące przyznania ulg należytościowych i podatkowych z powodu ofiar na cele pieczy wojennej.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Rząd do przyznania ulg w opłacaniu stempli i należytości bezpośrednich dla fundacyi, darów, podarunków i innych ofiar na cele pieczy wojennej, o ile fundacya czy ofiara nastąpiła w czasie między dniem 1. sierpnia 1914 a chwilą, która będzie w drodze rozporządzenia oznaczoną.

§ 2.

Dary, podarunki i inne ofiary, które kasy oszczędności jakoteż stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, oznaczone w § 83., I., lit. *f*, ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, przeznaczyły na cele pieczy wojennej w roku 1914 lub przeznaczą jeszcze do końca roku 1915, należy uważać przy wymiarze podatku zarobkowego za wydatki policzalne.

O ile datki dobrowolne na cele, wspomniane w ustępie pierwszym, będą złożone przez inne przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, może Rząd przyznać także i tym przedsiębiorstwom prawo traktowania tego rodzaju wydatków za policzalne przy wymiarze podatku zarobkowego.

§ 3.

Bliższe postanowienia, a w szczególności także w sprawie oznaczenia, do jakich celów pieczy wojennej mają zastosowanie przepisy §§ 1. i 2., będą wydane w drodze rozporządzenia.

§ 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 31. października 1914.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr. **Georgi** wlr.
Hochenburger wlr. **Heinold** wlr.
Forster wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.
Zenker wlr. **Engel** wlr.
Morawski wlr.

316.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. listopada 1914

celem wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 31. października 1914, Dz. u. p. Nr. 315, dotyczącego przyznania ulg należytościowych i podatkowych z powodu ofiar na cele pieczy wojennej.

W wykonaniu rozporządzenia cesarskiego z dnia 31. października 1914, Dz. u. p. Nr. 315, wydaje się na zasadzie §§ 3. i 4. tegoż rozporządzenia postanowienia następujące:

Artykuł 1.

Cele pieczy wojennej.

Za ofiary na cele pieczy wojennej po myśli rozporządzenia cesarskiego uważa się ofiary dobrowolne o charakterze powszechnej użyteczności lub humanitarnym na cele następujące:

1. Wszelkie poparcie materyalne prowadzenia wojny przez c. i k. siłę zbrojną;

2. Piecza nad osobami wojskowemi, jakoteż nad osobami, wziętemi przez nieprzyjaciela jako jeńcy lub zakładnicy (§ 1., ustęp 2. i 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178) i nad członkami ich rodzin;

3. Piecza nad osobami, które na wojnie odniosły rany lub z powodu swej służby wojennej zachorowały;

4. Piecza nad rodzinami pozostałemi po poległych na wojnie lub po osobach, które zmarły z powodu na wojnie poniesionych ran lub choroby;

5. Piecza nad bezrobotnymi i członkami ich rodzin;

6. Piecza nad obszarami bezpośrednio przez wojnę nawiedzonymi i nad ich mieszkańcami.

Ulgi należytościowe i podatkowe, przytoczone w następnych artykułach, będą tedy przysługiwały w szczególności ofiarom

na Towarzystwo Czerwonego krzyża,

dla Biura pomocy wojennej w Ministerstwie spraw wewnętrznych,

dla Urzędu pieczy wojennej w c. i k. Ministerstwie wojny tudzież na rozmaite w poszczególnych krajach istniejące filie tych organizacyi,

wreszcie ofiarom dla rozmaitych miejsc zbiorczych zorganizowanej pieczy nad bezrobotnymi.

Artykuł 2.

Ulgi należytościowe.

Podania o przyznanie ulg należytościowych, przewidzianych w § 1. rozporządzenia cesarskiego, należy wnosić do powołanej do wymiaru należytości kierującej władzy skarbowej pierwszej instancyi (urzędu wymiaru należytości, oddziału należytościowego powiatowej dyrekcyi skarbu). Podania takie są wolne od stempla.

Pisma, jakie bywają zwyczajnie przy przeznaczaniu ofiar wspomnianego w artykule 1. rodzaju wystosowywane do odbiorcy ofiary, a które nie zawierają oświadczenia woli w sprawie zawarcia czynności prawnej, a mianowicie zwyczajne pisma zawiadamiające i towarzyszące nie uzasadniają obowiązku opłaty należytości od ofiary; w przypadkach tych nie potrzeba zatem wnosić podania o przyznanie ulg należytościowych po myśli ustępu pierwszego.

Artykuł 3.

Ulgi w podatku zarobkowym.

1. O ile chodzi o towarzystwa z ogr. por., podlegające szczególnemu podatkowi zarobkowemu albo o przedsiębiorstwa, uprzywilejowane stosownie do § 85 u. o p. o., stanowią ofiary dobrowolne na cele pieczy wojennej już według dotychczasowych postanowień ustawowych wydatek policzalny przy wymiarze podatku zarobkowego (§ 94., lit e, u. o p. o., i § 115., IV., l. 1., ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58). Wobec tego rozporządzenie cesarskie ma znaczenie tylko dla innych przedsiębiorstw, podlegających szczególnemu podatkowi zarobkowemu, z któremi należy postępować po myśli poniżej wymienionych punktów 2. i 3.

2. O ile chodzi o kasy oszczędności albo o stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, to znaczy o takie przedsiębiorstwa, które co do prawno-podatkowego traktowania ofiar są już i tak uprzywilejowane stosownie do § 85. u. o p. o. (punkt 1.), należy wszystkie w latach 1914 i 1915 na cele pieczy wojennej przeznaczone dary, podarunki, fundacye i inne ofiary (artykuł 1.) uważać przy wymiarze podatku zarobkowego za wydatek potrącalny.

3. Przy wszystkich innych (nie wymienionych w punktach 1. i 2.) przedsiębiorstwach, obowiązanych do publicznego składania rachunków, należy potrącać tylko te ofiary dobrowolne na cele pieczy wojennej, które zostały wyznaczone po dniu ogłoszenia rozporządzenia cesarskiego,

to jest po dniu 15. listopada 1914. Dary i inne ofiary, przeznaczone na cele pieczy wojennej przed powyższym terminem, będzie można na mocy upoważnienia Ministerstwa skarbu traktować jako pozycye potrącalne w przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących.

4. W przypadkach wątpliwych władza podatkowa zażąda od przedsiębiorstwa dowodu (na przykład wyciągu z rachunków) na okoliczność, czy wyznaczenie ofiary nastąpiło istotnie w roku 1914, lub 1915, względnie dopiero po oznaczonym w punkcie 3. terminie.

Artykuł 4.

Postanowienia wspólne.

O ile ustawa z dnia 13. kwietnia 1909, Dz. u. p. Nr. 58, dotycząca ulg podatkowych i należytościowych dla austryackiego Towarzystwa Czerwonego krzyża, wskutek rozporządzenia cesarskiego i postanowień powyższych nie doznała pewnego rozszerzenia, pozostaje ona jak dotąd tak i nadal w mocy bez zmiany.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia równocześnie z rozporządzeniem cesarskiem.

Engel wlr.